

ולפעמים הקב"ה עושה דברים שלא כרגיל לקבל בתשובה, וכגון מה דאמרו בסנהדרין [ק"ג א'] שהקב"ה עשה כמין מחתרת ברקיע לקבל את מנשה כששב בתשובה מפני מידת הדין.

אמנם זה דרגות שא"א להתפלל על כך, כיון שזה נחשב שלא כדרך הטבע, דהקב"ה לא העמיד את הבריאה להיות כך, ומשו"ה ר' מאיר סבר דכיון שהקב"ה ברא מציאות שיכול להיות רע, ממילא אנשים צריכים ללחום ולבטל זה, דאם לא רצה לגמרי הרע למה בראו, אלא רצונו יתב' שיהא רע, ואדם יבטלו ע"י בחירתו.

מאור החכמה
13676

ור' מאיר אחז דבשלמא כשאדם חוזר בתשובה בעצמו, זה רצונו יתב' [שהאדם יתגבר בעצמו וישוב], אבל **להתפלל עליהם א"א**, דהנה בריונים אלו שהפריעו לר"מ בודאי היו שונים בחטא והיו רשעים גדולים ומשוקעים בטומאה, ולא ציערוהו סתם אלא מסתמא הפריעו לו בעבודתו הרוחנית בתורה ובתפילה, וסבר דכמו שלא מתפללים על נס גשמי, כך לא מתפללים על נס רוחני שלא כדרך הטבע.

וכך כסברא זו שמעשיהם גרמו, ושבדרגה זו לא שייד לומר שיחזרו בתשובה, עשה מרן משנת התשע"ג עד התשע"ה שקמו רשעים על עולם התורה, ולא התפלל שיחזרו בתשובה אלא שיתבטל כוחם, וכשאלו אמאי נהג כך אמר שהם מחטיאי הרבים [שדרגת שקיעותם בחטא עד כדי שונאים את התורה ולומדיה - דהיינו שונא ה'].

מאור החכמה
13676

והעמיק בדברים בתשובה לשאלת תלמידו הגר"ב גרוסברד שליט"א, וביאר שכדוגמת זה החפץ חיים כל ימיו כשהיה נזכר במשכיל אד"ם הכהן היה אומר ימח שמו וזכרו, וטעמו היה - מה מפריע לך שיושב בחור צעיר ישראל מאיר ולומד תורה מה מפריע לך, מדוע באת להדיחו מהדרך, אין זאת אלא משנאה לשמה. וכך גם בדורינו, מה הפריע לאותם רשעים שיש בחורי ישראל שמוסרים נפשם על לימוד התורה, אין זה אלא משנאה לשמה ולדרגת רשע ושקיעות בחטא כזו אין תקנה ע"י תפילה.